

Křídla

Jan Nedvěď

Až obletíš sen na křídlech únavy to znáš

Až do oči chvílky přijdou a ruka tvoje zas

Milovat dál budem se smět,

Láska jsou křídla něhy let.

Až lampičky zhasnou s dobrým dnem a on zvedne hlas

Až budem se stydět dívat ranním světlem zas

Přečkáme den jak mlhy vlak,

Zvonek je láska a ty pak.

Až budu ti spívat lásko o všech kouzlech skal

O lidech kam snad patří o tom co jsem hrál

O vlajce jak ,jak stoupá výš

Jak někteří umějí si blízko být si blíž

Až znovu se nadychnem až smyjem krásnou noc

A doteky něžně přijdou rankám na pomoc

V borovicích tu vůni znáš,

Sednem si kmyslenkam, že až

Milovat dál budem se smět

Láska jsou křídla něhy let